

XVIII VOORBEELDEN-INDEX
bij de getallen: ¹

	HFST.; PAG.
<p style="text-align: center;">7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, ∇, 349, 1001</p> <p style="text-align: center;">∇ 343, als 7³</p> <p><i>Wijsheid</i> ..... en ..... <i>wat als zodanig tot stand komt</i> Zie ook bij 17 en 19:</p>	-----; 420
EEN KEUZE UIT HET VELE:	
-01 Het Onze Vader en de 7-voudige mens.	9.02; 167
-02 Inwijding; 3 verschillende wegen met elk 7 stadia:	9.03; 171
- de weg van de Yoga;	172
- de specifiek christelijk-gnostische weg;	173
- de christelijke weg van het Rozenkruis.	174
-03 De 7 stadia van de Mithrasmysteriën.	9.03; 175
-04 De 7 handbreedtes van de piramide el of koninklijke el.	9.04; 175
-05 De 7 bewustzijnsstadia.	9.05; 177
-06 De 7 in de Apocalyps van Johannes.	9.06; 178
-07 Andere wezens van 7-voudige aard, een gebied 'hoger' reikende dan de mens, doch niet aanwezig op stoffelijk-zintuiglijk gebied. Weer andere zijn op nog een gebied 'hoger' werkzaam. Een 3e groep reikt tot i/h 10e gebied - dat wil zeggen 7+3 - en is dan op geen van de 3 'onderste' aanwezig.	9.07; 178
-08 Diversen: het periodiek systeem der elementen; 'die Lenkerin des Raumes-Geschehens'; de Davidster; de 7 in de ontwikkelingsperioden; de 7 als uitdrukking van volkomenheid en als leidraad voor wat in de tijd op elkaar volgt; getalsverhoudingen die de structuur van de wereld aangeven; de 7 bij de Pythagoreeërs; de relatie tussen 5, 7 en 12, ook in de toonschalen; het getal 7 in de Bijbel; de 7 dagen van de week als getallen in het Hebreeuws; de 7 wielen van de Tijd; de 7 pilaren van de opperste Wijsheid; de 7 dagen van de maankwartieren; de 7(?) regenboogkleuren.	9.08; 179
-09 De 7e en de 8e dag in de joodse overlevering.	9.09; 181
-10 Het getal 71 als 'inductie' van 7 en 8; de getallen 7 en 8 in Egypte.	9.09; 182
-11 De 7 bouwsteentypen van de Vijfvoudige Zuivere Kubiek en een bijbehorend 8e, 9e en 10e type in de dodecaëdrische ruimte; de 7 bouwsteentypen van de Tienvoudige Tetraëder.	9.11; 183
-12 Het getal 7 als leidraad voor al hetgeen in de tijd op elkaar volgt en het getal 12 voor al hetgeen in de ruimte naast elkaar staat. N.B.: wat ons in uiterlijke zin omringt ligt gegroepeerd in de ruimte; wat innerlijk verloopt, het zieleleven, groepeerd zich in de tijd.	9.11; 184
-13 De 7 en de 5 in de Zodiak.	9.11; 186
-14 Wat betreft het labyrint van Orléansville, 325 n.C.:	
a) de 7 Poorten, trajecten met slechts 1 positie, hebben elk iets te maken met 'een ommekeer': 3 in de ene richting - de 3 Wendingspunten - 4 i/d andere;	11.02; 230
b) de randposities van de Levensweg in het 1e kwadrant, dat is het door de Levensgang van Jezus 'getekende' kwadrant, geven in totaal 27x 343.	11.02; 227

¹ Bronvermelding via de aangegeven pagina's.

--- 7, 10 ---

	HFST.; PAG.
-15 In de <i>Chymische Hochzeit von Christian Rosencreutz</i> , omstreeks 1600 opgeschreven door Johann Valentin Andreae, is sprake van 7 gewichten, geordend als '1 . . . 4 . . . 2', dus in het beeld van 2x71 .	12.02; 262
-16 In de <i>Cyclus van Worden en Vergaan en de Kosmogenetische Kringloop</i> verschijnt . . . 161 = 7 x 23 = de som van de 1e 12 Ondeelbaren: 1 + 2 + 3 + 5 + 7 + 11 + 13 + 17 + 19 + 23 + 29 + 31.	5.11; 88
-17 Het <i>trivium</i> en het <i>quadrivium</i> van de 7 Vrije Kunsten.	7.03; 156
-18 In de jain-kosmologie is de <i>Inhoud van de Schepping</i> 343 kubieke 'raju'.	3.14; 70
-19 In de Schijf van Phaistos is één van de vele bijzonderheden van de twee Tekens die de 70e en de 71e plaats aan de B-kant van de Schijf innemen, dat de positie van hun 2x11 verschijningen - ten opzichte van de beide Schijfcentra - wordt gekenmerkt door 4x 343 .	16.06; 379
7, 10 , 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001 ∇ <i>Het Allerhoogste</i> <i>Opgevat als 2x5: de Individualiteit in Dualiteit;</i> <i>in ander opzicht de Individualiteit die zich van zijn Eenheid bewust kan zijn</i>	
-01 Voorbeelden uit de bijbel.	8.01; 157
-02 Het 10 -tallig stelsel.	8.01; 157
-03 Diversen: 10 Sefirot; 10 categorieën van Aristoteles; het 10 -bladige boek, dat wil zeggen de 10 oerbeelden op bovenzinnelijk gebied; in het Hûa-yen-boeddhisme het Rijk van de 10 Boeddha's en het Rijk van de 10 munten; de 10 diagonalen van de Dorische zuilen.	8.02; 157
-04 De 10 -hoek en de Divina Proporzione.	8.02; 158
-05 De 2x5 vingers en de gewaarwording van het Ik. Mededeling over de 10 vanuit een atavistisch bewustzijn.	8.02; 158
-06 De Egyptische 'week' van 10 dagen; de 10 maanden i/d Oud-Babylonische uurperiode. De vroegere bewustzijnscommunicatie met de sterrenwereld.	8.02; 159
-07 De Tetraktys en gelijkenis van het zaad. De Heilige Naam. De 1e 4 (mannelijke) oneven en de 1e 4 (vrouwelijke) even getallen. Relatie met de Egyptische godenleer. Het Tetragrammaton. De 10+5+6+5 = 26 'geslachten' tot aan de Openbaring op de Sinaï - evenals <i>de Weg van de 1 via de 2 naar de 1</i> - als uitdrukking van <i>de Naam</i> .	8.03; 159
-08 De 10 in het 'offenbare Geheimnis des Raumes': a) <i>vanuit het Middelpunt - dat overal is - roept de 10 via de bol alles op wat Plato in Timaios - in het 'Vader-Moeder-Kind' model - met betrekking tot 'de Schepping der Wereld' aan de orde stelde, resp. 'met zijn vinger' aanwees waar hij iets niet met name wilde noemen. Dit komt overeen met de bijzondere positie van de 10 in Plato's Ideegetallen. Conform de traditie werd de dodecaëder door Plato niet met name genoemd. In de hoekpuntrelaties verschijnen de hoekpunten van de vier andere lichamen, die hij nog in verbinding kon zien met de 4 elementen, de 4 Bouwstenen der Wereld. Plato heeft met Timaios 'op verborgen wijze aangetoond' dat de oude Mysteriewijsheid met betrekking tot getallen, óók (!) betrekking heeft op hetgeen in de wetmatigheid van de Ruimte tot uitdrukking komt. Hij heeft daarmee, aan de vooravond van het natuurwetenschappelijk denken, 'stil-</i>	

- zwijgend geweest' op het feit dat ook het verstandelijk toegankelijke, een uitdrukking is van het verstandelijk ontoegankelijke, van de 'wereld der ideeën', met name wat betreft de daarbij aan het licht tredende getallen;* 8.04; 162
- b) in de ordening van de **10** diagonalen van de dodecaëder zijn **10** kubusparen aan te wijzen die elk zijn samengesteld uit **213 = 3x71** bouwstenen; 8.05; 163
  - c) in samenhang met het voorgaande zijn er **10** tetraëders, gegroepeerd in **5** paren die elkaar wederzijds als beeld en spiegelbeeld doordringen. 6.04; 116
- 09 De **10** in het labyrint van Orléansville, 325 n.C.:
    - a) de letterwaarde van het letterveld: **10x127**, resp (**10x127 - 10**); 11.02; 212
    - b) het aantal malen dat de woorden SANCTA ECLESIA in vorm komen, is **2x10x19** resp. **2x10x17**; 11.02; 214
    - c) de **10** positieën. rond het Wendingspunt in het 1e kwadrant: totaal **10x71**. 11.02; 223
  - 10 De **2x10x19** in de meander rond een voorstelling met betrekking tot Demeter-feesten; de toevoeging van 1 transformeert het geheel in **3x127**. 3.03; 44
  - 11 Naar aanleiding van de benadering van pi door Archimedes: bij de **5e** verdubbeling van de **3**-hoek, als veelhoek, zien we dat in de overgang van **70** naar **71** - alles met betrekking tot het Allerhoogste (**10**) - tevens de kwadratuur van de cirkel besloten ligt. 5.14; 93
  - 12 Het kwadraat van **10**, de *Weking*, komt tot uitdrukking in:
    - de **100** Canti van Dante's Divina Commedia;
    - de **100** granietblokken in de bekleding van de Koningskamer (Cheops);
    - de **100+42** hoekpunten in de stelsels van **22** regelmatige lichamen die met de dodecaëder gepaard gaan; zie afb.5, p.14. 8.05; 165

7, 10, 13 , 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001 ▽ Zie onder 31	--- ---; 425
--	--------------

7, 10, 13, ▽, ▽, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, ▽, ▽ 349, 1001					
17 ▽	19 ▽	323, 343 ▽			
Ontvankelijkheid; het Vrouwelijk Principe in de Schepping; Yin ▽	(18)	Impuls; Initiatief; Wekkend Vermogen; het Mannelijk Principe i/d Schepping; Yang ▽	Rd.17 +	Rd.19	
als 2x9 het Leven (9), in de Paren van Tegenstellingen (2)		als 17x19, de Goddelijke Liefde; de Geborgenheid	(zie ook bij 7)		

- 01 Een man met een haas in zijn hand, staande tegenover een jongmens. Attische schaal; pottenbakker Amasis, 555-525 v.C. Meander met **18** velden waarvan **17** met elk **1** spiralenpaar; in totaal **19** spiralenparen. 3.01; 39
- 02 Hardlopende jongeman en een haas. Attische schaal; pottenbakker Euphronios, ca.500 v.C. Meander met **57** spiralen, dat is **3x19**. 3.02; 43
- 03 Phallusbeeld met vrouw en meisje. Attische schaal; 4e eeuw v.C. Verband met feesten ter ere van Demeter, godin van landbouw en vruchtbaarheid. Meander van **2x19** S-vormige schakels. Als gevolg van een eigenaardige afwijking komt dit bij het getal **127** opnieuw ter sprake. 3.03; 44

--- 17 & 19 ---

	HFST.; PAG.
-04 De grote moskee in Cordoba telt 19 zuilengangen; 2 daarvan lopen door en omsluiten de hof zodat 17 uitsluitend binnen de moskee te vinden zijn. De toegang tot de Mihrab heeft een boog met 19 segmenten, binnenin zijn bogen met 17 segmenten.	3.05; 46
-05 De 19e Sûra van de Koran, heeft als titel <i>Marjam</i> , dat is Maria. Ze wordt <i>afgezonderd van de haren</i> in het 17e vers: <i>En een afscheiding plaatste tussen hen en haar. Toen zonden Wij tot haar Onze Geest welke voor haar de gelijkenis aannam van een welgevormd menselijk wezen.</i> In het 19e vers staat dan: Hij zeide: <i>'Ik ben slechts de boodschapper van Uw Heer, opdat ik u een reine knaap schenke'</i> .	3.05; 47
-06 Plafond van de Rotskoepel; Tempelplein Jeruzalem. Van de 8x71 'koepeltjes' liggen 323 , dus 17x19 , in het kruis van de 4 windrichtingen.	15.04; 311
-07 In de islam bestaat een <i>rak'a</i> uit een buiging (1x) en (2x) een diepe knieval. De dagelijks verplichte 5 gebeden tellen in totaal 17 <i>rak'as</i> .	15.05; 313
-08 In de dodecaëdrische ruimte zijn 17 en 19 onlosmakelijk aan de tetraëder verbonden. Dit is het enige regelmatige lichaam dat de Paren van Tegenstellingen - tot uitdrukking komende in de positie van de hoekpunten - presenteert vanuit gescheiden lichamen, namelijk als een elkaar wederzijds, als beeld en spiegelbeeld doordringend tetraëderpaar.	3.07; 48
-09 In veel cultuur-resten staan 17 en 19 in een duidelijke relatie met omlooptijden van Maan en Venus: 17 dagen (ca.) verlopen tussen de ochtend dat de oude maansikkel niet meer gezien wordt en Volle Maan. Diverse voorbeelden tonen aan dat hiermee belevingen verbonden waren met betrekking tot vruchtbaarheid en opstanding. In de omlooptijd van Venus zijn 19 (hele) maanden begrepen. In de 5e eeuw v.C. was bekend dat na 19 jr. Nieuwe Maan weer op dezelfde dag van het jaar valt. Zo verbindt zich in 19 de zonnekalender met de maankalender; de afwijking is minder dan 1 dag in 2 eeuwen. De aanwezigheid van 17 en 19 in het tetraëderpaar kan echter moeilijk opgevat worden als een gevolg van <i>uiterlijk waarneembare hemelverschijnselen</i> . Het is een wetmatigheid van de ruimte, tot uitdrukking komende in de 10 tetraëders binnen <i>de dodecaëder, het lichaam dat God gebruikte voor het Heelal (Plato)</i> .	3.08; 52 3.09; 59 3.08; 54
-10 In de Schijf van Phaistos (17e eeuw v.C.) valt tenminste 15x een accent op 1 of meer van de getallen 17 , 18 en 19 . De Schijf betreft een rituele hymne op de vruchtbaarheid waarin om en om een vrouw en een man aan het woord zijn.	16.04; 333
-11 Het aantal ontmoetingspunten v/d hoekpuntrelaties in de dodecaëdrische ruimte bedraagt 323 = 17x19 , versluierd in wat zich als 243 , dat is 3x9² , <i>manifesteert (3) als Levenswérking (9²)</i> .	6.02; 102
-12 De Schaal van Koning Chosrau Nurschivan (531-580 v.C.) wijst aan de buitenzijde van de schaalrand op <i>Levenswekking (9x19)</i> en aan de binnenzijde op <i>de Hoogste Ontvankelijkheid (10x17)</i> . In de Schaal verschijnt 18 , <i>het Balanspunt van 17 en 19, in 7 ringen</i> .	6.07; 126
-13 Op de muren van het Heilige der Heiligen van de Isistempel in Philae - 3e eeuw v.C. - komt 17 tot uitdrukking in het aantal afbeeldingen v/d Nijlgod Hapi, een androgyne figuur met borsten van een voedster. Het is een god	

- van de vruchtbaarheid; de jaarlijkse Nijloverstroming was *de komst van Hapi*. Op de muren 71 decoratieve elementen in de verdeling **17+17+19+18**. 7.03; 147
- Een borsthanger van Ramses II toont eveneens **17+17+19+18** elementen, 1000 jr. eerder dan de tempel in Philae. 7.03; 148
- 14 Sakkara, dodenstad van het oude Memphis, dankt zijn naam aan de plaatselijke aardgod Sokar, ook beschouwd als god van de dood. Later geïdentificeerd met Osiris en Ptah. Het jaarlijkse Sokarfeest vond plaats in de Stad van de Witte Muur (Memphis) bij de aanvang van het ploegseizoen. Als teken van nieuw leven werd de Djed-zuil opgericht, symbool van de ruggegraat van Osiris. Sakkara was een soort afbeelding v/d residentiestad Memphis: Farao's woning was tevens het dodenrijk. Een overdekte gang voert binnen het rechthoekige complex van 15 hectare: **2** rijen zuilen met elk **17** 'rietbundels' in steen, aan het eind 'afgesloten' door **2x4** zuilen met elk **19** bundels (26e eeuw v.C.). Hier komt de toegang tot Opstanding en Nieuw Leven tot uitdrukking in **17** en **19**. 7.04; 151
- 15 Wat betreft het labyrint van Orléansville, 325 n.C.:
- a) in *de grondslag* van het letterlabyrint, verschijnen de woorden SANCTA ECLESIA **380** maal, dat is **2x10x19**; door *afwijkingen* op de posities 1x71 en **2x71** wordt dit echter **2x10x17**; 11.02; 214
- b) het **17e,18e** en **19e** traject markeren Wendingspunten die tenslotte tot de SANCTA ECLESIA voeren; 11.02; 216
- c) de (Latijnse) *letterwaarde* van SANCTA ECLESIA is **107**, d.i. **17+19+71**. 11.02; 220
- 16 De kathedraal van Chartres (13e eeuw) telt 3 traveeën in elk zijschip, **7** in het middenschip en **4** in het koor, totaal **17**. *De maat van de viering* komt overeen met **2** traveeën van het middenschip. Zo bestaat het kruis in de plattegrond uit **18** delen, doch zijn oppervlak wordt getekend door **19**. In de balk, de lijn N-Z, 'staat' dan **323**, dat is **17x19**. 11.03; 249
- Het Zuidportaal, dat het N.T. betreft, valt onder *het Mysterie-aspect v/h Mannelijke*, het Geest-wezen dat uit de zieleshoot geboren wordt. Het Noordportaal, dat het O.T. betreft, is een uitbeelding v/h leven zoals zich dat als geschiedenis uit *de shoot v/h verleden* openbaart, van Eva tot Maria. In die zin valt het onder *het Mysterie-aspect van het Vrouwelijke*, de Grote Moeder en betreft de geboorte, de aanvang der Wereld. Bij de westelijke ingang zijn **2** torens. De noordelijke betreft het Z-portaal, de zuidelijke het N-portaal. 11.03; 244
- De plaats van het labyrint en de oorspronkelijke plaats van het hoogaltaar, brengen in de 'verticaal', de lijn W-O, een getalsexpressie teweeg met betrekking tot het Goddelijk Kind (71). 11.03; 250
- 17 Wat betreft de Divina Commedia van Dante; 14e eeuw:
- a) de enige plaats waar zijn naam wordt genoemd - door Beatrice. - wordt even later gevolgd door de enige plaats waar ze zich zelf met name noemt; Dante staat aan het begin van een regel, *Beatrice* aan het eind. Het geheel beslaat **19** regels, waarvan **17** tussen die van beide namen. In totaal betreft dit in de Italiaanse tekst **127** woorden: verwijzing naar *de Schaal voor Inwoning van het Kind*; 14.04; 290
- b) de laatste maal dat Dante Virgilius ziet, is in de 2907e terzine: **9x17x19**. 14.04; 289
- 18 Een gravure met betrekking tot de bouw van het Amsterdamse Stadhuis, midden 17e eeuw, toont een lier met **17** snaren en een ladder met **19** sporten. 3.15; 71

	HFST.; PAG.
-19 In de <i>Grundsteinspruch</i> zijn 17 en 19 als het ware 'bijeën' i/d 36 = 17+19 woorden van het 1e gedeelte - 13 regels - van elk van de 1e 3 strofen. Het laatste woord van de 5e regel, <i>Geist-Erinnern</i> , <i>Geist-Besinnen</i> , resp. <i>Geist-Erschauen</i> , accentueert deze verdeling. De i/d 1e 3 strofen a/d orde gestelde <i>Ontvankelijkheid</i> - steeds beginnende met de 17e regel - betreft hetgeen i/d 19e regel als <i>Impuls</i> , als <i>Wekking</i> wordt aangekondigd met: ' <i>Dieses spricht</i> .' . . . dán volgt de Rozenkruisersspreuk.	17.08; 407
-20 In de tantrische filosofie wordt het universum gezien als opgebouwd uit en onderhouden door Shakti en Shiva, het vrouwelijk en mannelijk beginsel. Doch de uiteindelijke weergave van de Werkelijkheid is zonder vorm of hoedanigheid. ' <i>Ten tijde van de uiteindelijke oplossing ben Ik mannelijk noch vrouwelijk noch neutraal</i> .' Zowel het jaïnisme als het boeddhisme zijn omstreeks de 5e eeuw v.C. uit het hindoeïsme ontstaan. Rond jaïntempels treft men sculpturen aan met een erotisch karakter, doch niet in het heiligdom zelf. In de Vimal Vasahi tempel van de jaïns op de Mnt. Abu in Rajasthan ziet men rond het centrale heiligdom nissen, elk met het beeld v/e <i>Tirthankar</i> , Wegbereider, waarvan er in elk kosmisch tijdperk (Kalpa) 24 zijn: aan de lange zijden van de rechthoekige ruimte telt men 19 resp. 17 van zulke nissen. - Voorts is in de jaïn-kosmologie de inhoud van de Schepping 343 kubieke <i>rajju</i> , dat is Rd.17 +Rd.19 .	17.07; 403 3.14; 68 3.14; 70
-21 De haiku is de zich in 17 lettergrepen uitsprekende Zen-geest. Vaak wordt hier verband gelegd met een opmerking in de Páli-canon van het Hináyána, tevens canoniek voor het Maháyana, dat het langste bewustzijnsproces dat door waarneming van de zintuigen wordt veroorzaakt, gelijk is aan 17 gedachte-ogenblikken, elk korter dan een bliksemstraal.	3.10; 60
-22 De sarcofaag van Hagia Triada en de offersteen van Malia	Bijlage L
7, 10, 13, 17, 19, 23 , 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001 ∇ <i>Ritme in Ruimte en Tijd</i>	
-01 Jongen met een jojo. Attische schaal; 5e eeuw v.C.	1.01; 11
-02 Gouden zegelring. Hittietisch Nieuwe Rijk; 14e-13e eeuw v.C.	1.02; 11
-03 Schaal van de Sassanidenkoning Chosroes (531- 579).	1.03; 12
-04 De chromosoomparen bij de mens.	1.04; 12
-05 Eindeloos herhaald patroon van (22+1) regelmatige lichamen in het <i>offenbare Geheimnis des Raumes</i> .	1.05; 13
-06 De <i>Grundsteinspruch</i> en de door Rudolf Steiner uitgesproken <i>Rhythmen</i> (zie ook onder 1.06, p.15) gedurende de <i>Weihnachtstagung</i> in 1923.	17.03; 400
-07 De groep van (22+1) die Odysseus op verkenning stuurde naar het eiland van de door ritme gekenmerkte godin Kirkè.	1.07; 15
-08 De (22+1) letters van het Hebreeuwse alfabet.	1.08; 17
-09 Het Cyclisch Karakter der Levensverschijnselen, als getalsexpressie.	5.11; 88
-10 De som van de 1e 12 Ondeelbaren is 161 = 7x23 , de Kosmogenetische Kringloop, de Cyclus van Worden en Vergaan.	5.11; 89
-11 Labyrint Orléansville; 325 n.C. De 4x23 paren van elk 349 - de 71e Ondeelbare - alvorens het 93e paar <i>het Midden</i> bereikt.	11.02; 221
-12 Plafond Rotskoepel; 9e-18e eeuw. Tempelplein Jeruzalem. 23 'koepeltjes' aan weerszijden v/d 4 pijlers die tezamen met 12 kolommen	

	HFST.; PAG.
de koepel ondersteunen. Rondom de rots vonden processies plaats.	15.04; 311
-13 De verdeling van de 17 rak'as in de 5 dagelijkse gebeden van de islam.	15.05; 313
-14 Schijf van Phaistos; 17e eeuw v.C.: een rituele hymne op de vruchtbaarheid, bij monde van een man en een vrouw.	16.01; 317
Totaal van de Plaatsnrs.: 6x23x107 (107 = 17+19+71) .	16.02; 333
Totaal van de Huisnrs. van Rand- en Binnenhuizen: 9²x23 .	16.06; 365
Totaal van de Huisnrs. van de 30 even Huizen: 2x23x43 .	16.06; 368
<p>7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001</p> <p style="text-align: center;">∇ ∇</p> <p><i>het Begin van het Einde, de Oplossing</i> <i>al het Nieuwe de Vernietiging, de Dood</i></p> <p style="text-align: center;">22, als $\frac{(13+31)}{2}$, het 'Balanspunt' van Begin en Einde</p>	
EEN KEUZE UIT HET VELE:	
-01 Wat betreft de Schijf van Phaistos, 17e eeuw v.C.:	16.01; 316
a) aan de A-kant 31 Huizen. Tezamen met de 30 aan de B-kant draagt dit er toe bij dat bij <i>het lezen van de Schijf</i> het totaal van de Huisnrs. van de Openende, Sluitende en Interne Tekens, een indicatie geeft v/h centrale thema van de Schijf: <i>de innerlijke openbaring van het Goddelijk Kind, temidden van Ondergangswérking:</i>	(zie ook 5.05; 84)
31^2 $\frac{1917}{27x71}$ 31^2 ;	16.02; 323
b) aan de A-kant zijn 31 Huizen, waarvan 13 aan de Rand; aan de B-kant 30 resp. 12 . Bij nummering vanuit het Centrum geeft het 18e Huis met zijn merkwaardige vorm de verbinding tussen Binnenhuizen en Rand. Zo ligt de Schijf 'gevat' binnen een randverdeling van (12+1)+(13+1) = 27 ; als 3x9 een aanduiding van <i>het Leven (9)</i>	16.02; 338
c) de Plaatswaarde (Pw) v/d Op. en Sl. Tekens v/d Randhuizen: 12x13x31 ;	16.02; 339
d) tussen de Rand- en de Binnenhuizen ligt het 18e Huis; als 2x9 betreft dit <i>het Leven in de Paren van Tegenstellingen</i> . De gezamenlijke Hw van deze Huizen aan A- en B-kant is, gezien als <u>9x22</u> , aanduiding van <i>het Leven in zijn relatie met het Balanspunt van Begin en Einde</i> ;	16.06; 366
e) de 19 ex. van T02, de <i>Priesterkoning</i> en de 17 van T12, <i>het Ronde Schild</i> , 2 van de meest frequente Tekens, zijn 13x als paren aanwezig: 12x aan de A- en 1x aan de B-kant. De Hw van de 1+12 paren van T02 en T12 is 2x113 , de 31e Ondeelbare. Terzijde: de B-kant heeft van deze 2 Tekens in totaal 5+2 = 7 ex., met als Hw 151 ;	16.06; 371
f) de 6 zgn. <i>lege</i> Huizen hebben als zodanig alleen een Openend en een Sluitend Teken. De <i>Huiswaarde</i> van deze 12 Tekens - bij telling van RECHTS NAAR LINKS! - is 2x127 , de <i>Plaatswaarde</i> 12x83 . Geteld van LINKS NAAR RECHTS, dus vanuit het Centrum, is dit resp. 2x8² en 22² , waarbij 22 weer is te zien als het Balanspunt van 13 en 31 ;	16.06; 374
g) in de telling van RECHTS NAAR LINKS is de totale Pw van de woorden van de vrouwelijke partner 32x13x31 .	16.07; 384
-02 Wat betreft het Labyrint van Orléansville (325 n.C.):	

	Hfst.; Pag.
a) in een kwadrant van het letterveld verschijnt 31x het woord SANCTA;.	11.02; 213
b) de getalswaarde van de 1+4 letters die begin en einde van alle woorden SANCTA ECLESIA vormen is 4x1 + 1x18 = 22 ;	11.02; 214
c) bij de 4 Wendingspunten zijn 22 positie-nrs. betrokken;	11.02; 228
d) vierkant en Kruis van het Scheppingsvierkant zijn bepaald door (4x23)+1 = 93 = 3x31 getallenparen, tezamen elk 349 , de 71e Ondeelbare. Tenslotte staat de laatste, dus de 93e , voor <i>het Midden</i> , het letterveld van SANCTA ECLESIA. Deze 93e komt juist tot stand door de bijzondere hoedanigheid van het 1e kwadrant, dat is <i>getekend door de Levensgang van Jezus</i> ;	11.02; 218
e) het letterveld bevat 13x13 letters, uitsluitend van de woorden SANCTA ECLESIA, die zelf tezamen uit 13 letters bestaan. De S komt in dit veld 13x voor, 1x van SANCTA en 12x van ECLESIA;	11.02; 210
f) van de binnenste 1+4+8 = 13 letterposities zijn 12 conform de verwachting, de 13e wijkt af. Qua plaats in het geheel is die gerelateerd aan 71 ;	11.02; 213
g) <i>de stap die tót het Midden van het labyrint voert</i> is de 24x33e . Samen met de 151e vormt die voor de 93e maal (3x31) de 71e Ondeelbare. Het is dit <i>Einde van de Weg</i> , dat voert tot <i>het Midden</i> , waarin <i>het Begin van al het Nieuwe</i> zich uitdrukt in de matrix van 13x13 . <i>De stap die vervolgens tot in het Midden van het labyrint voert</i> is de 24x33 + 1 = de 793e , dat is 13x61 ;	11.02; 218
h) de letters van SANCTA ECLESIA zijn zowel qua plaatsing, aantal als getalswaarde, uitdrukking van de innerlijke zin van het labyrint. Hun <i>Werking</i> , het kwalitatieve aspect van het kwadraat van hun aantal, komt tot uitdrukking als 1 x (41x113) , temidden van <i>de Inhoud van de Huizen</i> die in totaal 12 x (41x113) te zien geeft.	11.02; 230
-03 In de gnostische leringen gaan 30 <i>wezens</i> , die men evengoed <i>werelden</i> kan noemen - de gebruikelijke uitdrukking is <i>Aeon</i> - aan de onze, de 31e vooraf. Het gevoel gescheiden te zijn van de goddelijke wereld der Aeonen, niet in het goddelijk-geestelijke te zijn, dát wordt, naar de opvatting der gnostici, ervaren als deze materiële wereld.	11.02; 232
-04 Wat betreft de kathedraal van Chartres (13e eeuw):	
a) later sprak men m.b.t. het gaan v/h labyrint over <i>de reis naar Jeruzalem</i> . Bij de verstekwanden van het Westportaal worden 38 kapiteeltjes vermeld. De 13e betreft de <i>Aankondiging</i> , de 31e de <i>Intocht in Jeruzalem</i> en wel op de plaats waar men - de niet weergegeven - <i>Kruisiging</i> zou verwachten. Chartres heeft een bijzondere relatie tot het Mysterie van de Dood. In tegenstelling tot andere kathedralen zijn er geen graven en onder de portaalbeelden ontbreekt de <i>Kruisiging</i> ;	11.01; 204 11.03; 247
b) aan de westelijke ingang bevinden zich 2 torens. De noordelijke heeft als windwijzer een zon en is gewijd aan Michaël, de strijder voor Christus, die de toekomst draagt; de zuidelijke, met een Maan, aan Gabriël, de Aankondiger. Er is een merkwaardige relatie v/d 2 torens - Zon en Maan - met 13 en 31 . Tussen Johannes de Doper met 30 discipelen en Christus-Jezus met 12 , komt dezelfde spiegelbetrekking tot uitdrukking; 30 is een maangetal, 12 betreft de dierenriem met <i>de zon in het midden</i> ;	11.03; 244 11.03; 255
c) de kathedraal telt 3 traveeën in elk zijschip, 7 in het middenschip en 4 in het koor: totaal 17 . <i>De maat van de viering</i> komt overeen met 2 traveeën van het middenschip. Zo is het kruis in de plattegrond gevormd door 17 delen	

- doch in zijn oppervlak wordt het getekend door **19**. In de balk, de lijn N-Z, 'staat' dan **313** resp. **323**. Het getal **313** geeft *als beeld* de samentrekking van **31** en **13**. Als 12^2+13^2 betreft dit Horus **13**, *de Horus van de Dageraad*; 11.03; 249
- d) het labyrint telt totaal **31** trajecten in de vorm van cirkelbogen; **13** strekken zich uit over twee kwadranten, **18** over één. 11.03; 252
- 05 Volgens wijdverspreide mythen van overeenkomstige aard, kennelijk van archetypische oorsprong, verdrijven de overledenen in het hiernamaals letterlijk de tijd met een getallenspel. In diverse Egyptische grafkamers ziet men de dode afgebeeld terwijl hij met iemand een halma-achtig bordspel speelt. Overwinning betekende tevens overwinning op de boosaardige Mehen-slang van de onderwereld. Naast het vierkante bord was er een *Slangenspel* met een rond bord, waarin de Mehen-slang linksomdraaiend naar het Centrum bewoog. Het zou gespeeld zijn tussen Horus en Seth. Een voorbeeld toont de slang in **31** delen. 11.03; 258
- 06 Wat betreft Dante's Divina Commedia, 14e eeuw:
- a) aantal terzinen in de 3 delen: $(22 \times 71) + (22 \times 71 + 12) + (22 \times 71 + 12 + 1)$; 14.04; 284
- b) in de **7131e** regel zegt Virgilius: 'Dat zwijg ik, opdat gij het voor uzelfen zoekt.' De *eerste 3* ommegangen van de Louteringsberg zijn namelijk aan Dante verklaard; aan het eind van de **4e** krijgt hij te horen dat hij voor de *laatste 3* de verklaring zelf moet zoeken. In het getalsbeeld van **7131** staat **13** in **71**, resp. **71** tegenover **31**. 14.04; 286
- 07 De haiku van $5+7+5 = 17$ lettergrepen, ontstond uit de waka van $5+7+5+7+7 = 31$ lettergrepen. 3.10; 64
- 08 In de meander rond de *Ruiter in Tracische dracht*, een Priesterkoning, verschijnt **13** als **12+1**; 5e eeuw v.C. In de vóór-christelijke Mysteryën werd de Hiërofant bijgestaan door **12** helpers. De Christus had **12** discipelen. De getallen **12** en **13** hebben in bijkans alle culturen een bijzondere positie. 2.02; 23
- 09 *Phallusbeeld met vrouw en meisje*; 4e eeuw v.C. Het mysterie-karakter van het geheel komt tot uitdrukking door een *toevoeging* die **380** verandert in $381 = 3 \times 127$ en 38 in $39 = 3 \times 13$. 3.03; 44
- Eveneens uit de Attische kunst stamt een voorstelling met een in onze huidige ogen uitgesproken pedofiel karakter. Ook hier schemert echter een mysterie-achtergrond door, als gevolg waarvan nog een geheel ander aspect tot uitdrukking komt. De meander toont de getallen $9+12+11+13 = 45$. *De meander 'zegt'* daarmee dat hetgeen hier aan de orde gesteld wordt *een Levensuiting* betreft (**45** als **Rd.9**), waarbij in het bijzonder de nadruk valt op *het Leven (9)* zoals dat één geheel vormt met **12**, **11** en **13**. Het geheel verwijst zo naar *de relatie tussen Schepping en Voortplanting in hoogste zin*.
- Vergelijk: $(1 + 3 + 5 + 7) + (2 + 4 + 6 + 8)$,
zowel in de Egyptische als Griekse betekenis van mannelijke
resp. vrouwelijke goden en getallen, met
 $12 + 11 + 13 = 36 = 17 + 19$. 16.05; 351
- 10 *Wat betreft het Cyclisch Karakter der Levensverschijnselen* is 31^3 , in zijn kwalitatief aspect, de aanduiding van *de Zaadvorming, datgene wat uiteindelijk tot stand komt* en **13** van *de Ontkieming*. Daartussen ligt een *Wordingsproces*, aangeduid door 67^2 . Het geheel is te zien als $3 \times '161' \times 71$ en daarmee als *weerspiegeling van wat zich manifesteert (3) als*

- het Goddelijk Kind (71),
in zijn relatie met de Cyclus van Worden en Vergaan (161)
(161 is de som van de 1e 12 Ondeelbaren, tevens 7x23).*
- Vergelijk in de Bhagavad Gita de 1e Waarheid, door Krishna gegeven aan Ardjoena: *de Waarheid van de eeuwige, in de metamorfosen levende Geest.* 5.11; 88
- 11 De ladder die werd gezien door Jacob (Gen.28:10-22) en die hemel en aarde verbond, heeft de naam *soelam*, getalswaarde **130**. Mozes werd geboren **130** jaar na het komen van Jacob en de zijnen in Egypte. Hij was de verlosser uit dat land. Ook de Sinaï, de berg waarop de openbaring plaats vond, heeft deze getalswaarde. *Echad*, het woord voor *één*, heeft als getalswaarde **13**. Zo is de **13** een eenheid, het is de uitdrukking van het woord 'één' en de **130** is dit punt in het vlak van de tientallen. Met het komen van **130** in tijd of ruimte wordt - aldus Weinreb - iets heel bijzonders bereikt, iets nieuws. Het heeft iets te maken met ommekeer en met het komen van een verlosser. 10.04; 188
- 12 Talrijk zijn de plaatsen waar in sprookjes, mythen of andere overleveringen, op een of andere wijze gewag gemaakt wordt van **12**. Als men er attent op is blijkt in diverse gevallen min of meer duidelijk ook de **13** aanwezig te zijn. Zoals bijvoorbeeld in de hoedanigheid van Ithaka bij Odysseus, Koning Arthur bij de Ridder van de Ronde Tafel, een *nieuw zusje* in het sprookje van de **12** broeders, enz. 10.06; 190
- 13 Na de **5** zwarte en **7** witte toetsen, begint op een piano *het nieuwe octaaf* met de **13e** toets, resp. de **8e** van de witte. 10.07; 192
- 14 Iedere dodecaëder omvat en vormt de basis van een unieke verzameling van (**22+1**) regelmatige lichamen, waarvan het geheel v/d hoekpunten ligt uitgespannen op **71** diagonalen die we als **31** zien, als ware het een ruimtelijk analogon van 'een innerlijk Iets': het Goddelijk Kind, versluiert in het Einde, de Oplossing, de Vernietiging, de Dood. *'De mens geeft zich over aan een illusie, een grote misleiding, een 'Maja' met betrekking tot wat zich in de ruimte om hem heen aan zijn zintuigen voordoet, wat hij waarneemt.* 6.02; 101
- 15 In de ruimtelijke wetmatigheid van de regelmatige lichamen verschijnt tenminste 3x het getal **13**:
- a) de vlakken van de **5** bij de dodecaëder behorende kubussen, verdelen elkaar in totaal **351** bouwstenen, dat is als **13x3x9**: *het Levensbegin*;
  - b) elk tweetal van deze **5** verdeelt zichzelf met zijn **12** vlakken in **12+1 = 13** delen, opgebouwd uit een totaal van **213 = 3x71** bouwstenen; 10.09; 192
  - c) het naar buiten toe voortzetten van de 30 kubusvlakken verdeelt de ruimte in duizenden bouwstenen, waarvan de eindige bestaan uit **1001** diametraal geordende paren rondom een ruitendertigvlak. **1001** houdt een verwijzing in naar *Inwijding*; het is als **7x11x13** tevens te zien als . 13.02; 270
13.01; 269
- 16 In de dodecaëdrische ruimte verdelen de tetraëdervlakken elk tetraëderpaar in **5x31** bouwstenen. Het is een aanduiding van *de Oplossing, het Einde van de Individualiteit*, een luciferische werking. De Tetraëder betreft het element Vuur. Lucifer houdt verband met de scheiding der geslachten: in het elkaar als beeld en spiegelbeeld doordringende Tetraëderpaar, verschijnen de getallen **17** en **19**. 17.09; 416
- 17 Met **3**, **5** en **7** hamerslagen op de 'kleine' koperen dodecaëder en **12** op de 'grote' werd in 1913 de *Grondsteen* van het 1e Goetheanum door Rudolf

Steiner gewijd tot symbool van de mensenziel; in de aarde neergelaten, werd deze van symbool tot verborgen geheim. Nadat hierop 12 rode en 1 witte roos waren gelegd, werd het geheel met aarde bedekt.	17.07; 404
-18 Wat betreft de <i>Grundsteinspruch</i> :	
a) in de getalstructuur zijn de 1e 3 strofen samengesteld uit (13+9) = 22 regels, <i>het Balanspunt van Begin en Einde</i> , van 13 en 31. De 4e strofe met (13+12) brengt het geheel op 91 = Rd.13 regels, aanduiding van <i>hetgeen uitgaat, uitstraalt van het Begin van al het Nieuwe</i> ;	17.03; 400
b) het aantal klanktekens in de 3 regels '12' is 71 . Ze komen voor in het 2e ritme, dat in zijn geheel 7x31 klanktekens telt. <i>Zo verschijnt ook hier de 71 temidden van 31</i> ;	17.08; 407
c) het aantal klanktekens van het 7e ritme is 2x131 en van de 3x10 regels 13 t/m 22 van de 1e 3 strofen 5x131 . Het is de 33e Ondeelbare; het getalsbéeld is een <i>samentrekking</i> van 13 en 31.	17.08; 410
-19 Een merkwaardige getalsbetrekking komt naar voren in: $11^2+12^2+13^2 = 31 \times (1^2+2^2+3^2)$.	10.09; 194
Daarbij is, in zijn kwalitatief aspect: 12 de Maat van de Beperking van de Oneindige Kracht 11 <i>opdat deze zal kúnnen komen tot 13, het Begin van al het Nieuwe.</i>	10.01; 187
<p>7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001</p> <p>▽</p> <p><i>het Oordeel</i></p> <p>(Veelal bij de overgang tussen twee 'werelden', waarvan de ene zich niet laat uitdrukken in de termen van de andere)</p>	
-01 Persephone bij Hades in de onderwereld. Attische schaal; 5e eeuw v.C. Meander: 42 als 7x6 .	2.01; 21
-02 Het <i>Telesterion</i> , de eigenlijke Inwijdingsplaats in Eleusis, heeft na 450 v.C. van binnen 42 zuilen in 7 rijen van 6 .	2.01; 23
-03 Ruiter (Priesterkoning) in Thracische dracht. Attische schaal; 5e eeuw v.C. Meander: 42 als 12x3 + 1x6 .	2.02; 23
-04 De Egyptische dode passeerde in de Hal des Oordeels de 42 Bijzitters van Osiris, de Heer van Leven en Dood.	2.03; 25
-05 Aantal plaatsen tussen Egypte en het Beloofde Land (Num.33).	2.04; 26
-06 Tabernakel en Ark des Verbonds: offer van 42 dieren bij de altaar-inwijding.	2.05; 26
-07 Strijd tussen Elia en de Baälpriesters: wie was de ware God? Beslist met een godsoordeel op de berg Karmel, tijdens een hongersnood. Het betekende de vernietiging van een inmiddels decadente Baäldienst in Israël. In de drie eeuwen van deze strijd is volgens de overlevering enige malen sprake van gebeurtenissen die zich uitdrukken in 42. In het O.T. zijn meer voorbeelden met betrekking tot dit getal te vinden.	2.08; 28
-08 Labyrint van Epidauros; 4e eeuw v.C.: in de buitenste ommegang passeert men 14+28 = 42 stenen, van resp. binnen- en buitenmuur. De mysteriën van Eleusis en Epidauros hebben te maken met het in innerlijke zin passeren van de overgang naar een andere wereld.	2.10; 28
-09 De 42 geslachten van Abraham tot Christus; Matth. 1:17.	2.11; 31
-10 De 42e regel in de <i>Grundsteinspruch</i> : 'In dem Christus wird Leben der Tod'.	2.12; 32

	HFST.; PAG.
-11 In het 'offenbare Geheimnis des Raumes', verschijnen via de hoekpuntrelaties van de dodecaëder opeenvolgende stelsels van (22+1) regelmatige lichamen met elk 142 hoekpunten: 100 aan de omtrek en 42 als een cluster binnenin.	2.13; 33
-12 In de dodecaëdrische ruimte heeft de kubus 129 = 3x43 bouwstenen. De 2-voudige kubus daarentegen heeft er 213 = 3x71 . De overgang tussen deze 2 'werelden', van <i>Binding, Gebondenheid (43)</i> naar <i>het Goddelijk Kind (71)</i> , wordt getekend door 42 diametraal geordende bouwsteenparen.	2.14; 33
-13 De totale synodische omlooptijd van Venus is 583,9214. . . dagen, dat is afgerond 2x42 weken. Daarin voltrekt zich de overgang van morgenster naar avondster en omgekeerd, met daartussen perioden van volslagen onzichtbaarheid. In de oudheid was de morgenster een god van de oorlog en van het staatsleven, de avondster een godin van de liefde en het moederschap.	2.15; 35
-14 Bodhisattva Yuima, de grote wijze van het Maháyána (560-480 v.C.) begaf zich in contemplatie. Krachtens zijn tovermacht doordringt hij alle werelden, zo talrijk als het zand in de 42 stromen van de Ganges, tot hij in het Boeddhaland, het land der Geuren komt.	2.16; 37
-15 Het aantal vormen van SANCTA ECLESIA, in het letterveld van het labyrint van Orléansville - 325 n.C. - wordt in elk kwadrant, dus ook in totaal, uitgedrukt als een relatie met 42 .	11.02; 215
-16 Labyrint van Orléansville, 325 n.C.: de trajecten 17+18+19 in de 4 kwadranten - dus rond de 4 Wendingspunten - tellen in totaal 42 posities.	11.02; 228
-17 Schijf van Phaistos, 17e eeuw v.C.: de 61 Huizen worden geopend met 19 verschillende Tekens; het meest voorkomende is met zijn 19 ex. uitsluitend openend. De resterende 18 Tekens openen de resterende 42 Huizen.	16.02; 336
<p>7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001</p> <p>▽</p> <p>in de formulering van Wijnmalen: <i>moeilijk onder woorden te brengen, moet iets te maken hebben met</i> <i>'Macht'</i></p>	
-01 'Worsteling' tussen Peleus en Thetis, tussen <i>het sterfelijke en het Onsterfelijke</i> . Schaal van de schilder Peithinos; eind 6e eeuw v.C..	4.01; 72
-02 In Dante's Divina Commedia (14e eeuw) krijgt de doorverbinding met het Hogere, de Wereld van het Licht, voor Dante gestalte in zijn geleider, in Virgilius, de Hiërofant die hem tot bij het rijk van Beatrice brengt: <i>overgang van de aardse macht naar de Hemelse macht</i> . In zijn laatste woorden, de laatste regel van het 61e Canto, kroont hij hem met <i>Kroon en Mijter</i> , symbolen van de hoogste macht op aarde, van Koning en Priester.	4.02; 75 14.04; 289
Virgilius voltooit 61 Canti, alvorens Dante de Hof van Eden, het Aardse Paradijs kan betreden. Beatrice voltooit 61 terzinen, alvorens Dante <i>de allerheiligste golven</i> kan ingaan en vervolgens kan doorgaan naar het Paradiso.	14.04; 291
-03 In de verdeling van de ruimte door de vlakken die een dodecaëder afbakenen ontstaan 61 bouwsteenparen met 1, 2 of 3 'oneindige' dimensies, rondom een <i>kluster van eindige bouwstenen</i> . De 61 paren vormen zo de verbinding tussen <i>het eindige en het 'Oneindige'</i> (zie ook onder 4.04, p.77).	6.04; 122
-04 De 134 enorme zuilen in de hypostyl van de aan Amon-Ra gewijde	

- tempel in Karnak ontstonden in de 13e eeuw v.C. Achter de hypostyl was *het heilige der heiligen*, met het godsbeeld. De ordening van de zuilen is **61 + (6 + 6) + 61**, dat wil zeggen via het middenpad van **2x6 = 12** zuilen, passeert men **61**, gaande van *het menselijke naar het Goddelijke*. 7.02; 139
- 05 Rotstempel van Aboe Simbel - 13e eeuw v.C. - gewijd aan Ptah, Amon-Re, (de vergoddelijkte) Ramses II en Re-Horachte. In de hypostyl zien we Ramses in Osirishouding voor de **2x4** zuilen; daar staat hij op bijzondere wijze *temidden* van **2x61** 'decoratieve elementen'. 7.02; 141
- 06 Schrijn met canopenkist van Tout-Anch-Amon: **61** 'decoratieve elementen'. 7.02; 145
- 07 Gevleugelde Isis op het voeteneind van de 1e sarcofaag van Tout-Anch-Amon: **122 = 2x61** veren. 7.02; 144
- 08 Tussenstation in de afdaling naar het graf van Seti I, de vader van Ramses II; 14e eeuw v.C.: **4** zuilen met bovenaan, in de tussenliggende paden, **122** 'decoratieve elementen'. 7.02; 146
- 09 Wat betreft het labyrint van Orléansville, ca.325 n.C.:
- a) het gebied van SANCTA telt **61** posities; 11.02; 212
- b) men bereikt met het labyrint *het Midden* in **793 = 13x61** 'stappen'. 11.02; 218
- 10 De Rotskoepel in Jeruzalem (9e eeuw). Een plaats van contact van het menselijke met het Goddelijke. Het aantal spaken in de **8** rozetten van het plafond (9e-18e eeuw?) bedraagt **183 = 3x61**. 15.04; 312
- 11 Het lezen van de Schijf van Phaistos (17e eeuw v.C.) betreft *een gang door de 61*, van *het zegbare naar het Onzegbare*, aanduidende: het Leven van het *Goddelijk Kind openbaart zich in het in de Paren van Tegenstellingen gelegen werkingsveld v/h Einde, de Oplossing, de Vernietiging, de Dood*. 16.02; 321
7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71 , ∇, 113, 127, 151, 161, 323, 343, ∇, 1001		
∇		
<i>het Goddelijk Kind</i>		
107	en	349
∇		∇
<i>in daarvoor in aanmerking komende 'omgevingen' te zien als:</i>		
17+19+71	resp.	127+71+151
- 01 De ceremonie v/h balsemen, die betrekking heeft op Osiriswording, opstanding, gaat volgens Herodotus gepaard met een expliciete aanduiding v/d overgang van **70** naar **71**, zonder dat dit laatste getal als zodanig wordt genoemd. 5.04; 84
- 02 Osiris op een troon. Onder hem een rij van 7 cobra's, boven een van **8**. De *inductie* tussen de getallen **7** en **8** is **71**. Ook de tempelhof van de dodentempel van Ramses III (12e eeuw v.C.) laat deze getallen zien: **7** beelden van de Farao in Osiris-houding, tegenover **8** vierkante zuilen. 9.09; 182
- 03 Een gouden Horusvalk - 14e eeuw v.C. - draagt op zijn kop de zonnescijf met de scarabee-god Chepera, die de zonnebal voor zich uit rolt; zijn Horus-vleugels tellen **71** veren. 5.04; 82
- 04 Isistempel in Philae, 3e eeuw v.C.: De muren van het Heilige der Heiligen hebben i/d bovenrand **17+18+19+17 = 71** 'decoratieve elementen'; dezelfde getallen verschenen 1000 jr. eerder in een borsthanger van Ramses II. 7.03; 149
- 05 Labyrint van Orléansville; 325 n.C.:
- a) de zgn. 'fouten' in de esoterische versie van het letterveld bevinden zich

	HFST.; PAG.
op de 71e , resp. 2x71e positie, waarbij in dit veld tevens een bijzondere relatie met 17 en 19 tot uitdrukking komt;	11.02; 211
b) in het 1e kwadrant - 'getekend' door de Levensgang van Jezus - komt tot uitdrukking dat in de Ontvankelijkheid (17) van de Individualiteit (15) en in diepe relatie met de Aanvang van de Weg, het Goddelijk Kind (71) en het Levenslot (113) met elkaar verbonden zijn;	11.02; 229
een labyrint is door diverse volken herkend als uitdrukkingmogelijkheid - op alle niveaus van beleving - van een Wendingspunt m.b.t. Nieuw Leven;	11.01; 200
c) de 10 positieën rond het Wendingspunt van het 1e kwadrant: totaal 10x71 .	11.02; 223
-06 In de kathedraal van Chartres -12e eeuw - doen de plaats van het labyrint en de oorspronkelijke plaats van het hoogaltaar in de 'verticaal', de lijn W-O, een getalsexpressie verschijnen met betrekking tot het Goddelijk Kind (71).	11.03; 250
-07 Wat betreft de Schijf van Phaistos, 17e eeuw v.C. (zie ook ad 71 , p.331/332):	
a) <i>het lezen van de Schijf is een gang door de 61, van het zegbare naar het Onzegbare, aanduidende: het Leven van het Goddelijk Kind (27x71) openbaart zich in het in de Paren van Tegenstellingen gelegen Werkingsveld van het Einde, de Oplossing, de Vernietiging, de Dood (31²);</i>	16.02; 321
b) in zijn <i>tweeheid</i> presenteert de Schijf de <i>veelheid</i> (70) vanuit 34+36 verschillende Tekens. Het <i>verborgene</i> in de veelheid maakt deze tot eenheid en betreft de innerlijke openbaring van het Goddelijk Kind;	16.01; 313
c) er zijn 142 = 2x71 Binnentekens, ' <i>de niet van buitenaf zichtbare</i> ';	16.02; 326
d) de Overbrugging tussen de R- en de L-telling van zowel de Rand- als de Binnentekens is 7100 .	16.02; 327
-08 <i>De schat van Schliemann</i> , een tempelschat van ca.2300 v.C., betrof 2272 = 32x71 gouden ringen en 4066 = 2x19x107 bijna hartvormige plaatjes.	5.06; 85
-09 In de Bijbel is het getal 71 steeds verhuld. Het betreft dan een 70 -tal, dat als zodanig minstens 35 keer wordt genoemd, waarbij meermalen sprake is van een gezamenlijke betrokkenheid van de 70 bij nóg iets of nog <i>één van bijzondere hoedanigheid</i> . Bijvoorbeeld de 70 oudsten van Israël en Mozes (Num. 11:16-17). Ook de 70 door Jezus uitgezonden discipelen, naar alle plaatsen waar Hij zelf zou komen (Luc.10). - Enz.	5.07; 86
-10 Het Hebreeuwse woord voor <i>vervuld zijn</i> , 'malo' of 'male', geeft als getalswaarde 71 , namelijk mem (40) + lamed (30) + aleph (1).	5.07; 87
-11 Rotskoepel op het Tempelplein van Jeruzalem, 9e-18e eeuw: het octagonale plafond telt 568 = 8x71 'koepeltjes', waarvan 323 , dat is 17x19 , in het kruis van de 4 windrichtingen.	15.04; 312
-12 De 3 delen van Dante's Divina Commedia - 13e eeuw - zijn gevat in <i>een door 71 getekende getalstructuur</i> :	
a) Inferno: 22x71 terzinen; Purgatorio: 22x71 + 12 ; Paradiso 22x71 + 12 + 1 . De positie van de middelste terzine: 33x71 + 12 + 1 + 12 + 71x33 . De middelste regel is tevens de middelste van het gehele werk en betreft de middelste ommegang van de Louteringsberg: <i>een Wendingspunt in de Gerichtheid van de Liefde</i> ;	14.04; 284
b) het laatste Canto van elk deel eindigt met het woord <i>sterren</i> ; deze 3 Canti tellen in totaal 2x71 terzinen in 13x33 regels;	14.04; 285
c) aan het eind van het Inferno, opent de goddelijke macht Dante - in een draaiing aan het lijf van Satan - de poort naar een betere wereld. Het is een	

	HFST.; PAG.
<i>Wendingspunt in het Middelpunt van de Aarde.</i> Dante wordt zich hier bewust van een dwaling. De vraag waarin dit ontwaken tot uiting komt, besluit met de 2x33x71e regel;	14.04; 286
d) Dante betreedt in de laatste 6 Canti van de Purgatorio de heilige vlakte van de <i>Hof van Eden</i> , waar de Ontmoeting zal plaatsvinden met Beatrice, resp. zijn Hoger Zelf. Op een bijzondere plaats is hier nog 1x een laatste visueel contact met Virgilius in de 2907e terzine, dat is 9x17x19 = 9x323 . Virgilius vormt voor Dante de <i>trait-d'union</i> tussen de aardse en de hemelse Liefde. De 6 zangen tellen in totaal 297 terzinen: 9x33 , de 1e is de 40x71e ;	14.04; 289
e) Virgilius spreekt over de Liefde in een <i>traject</i> van 213 = 3x71 terzinen; de 1e is de 33x71e . Het totaal aantal regels van dit traject, incl. 5 sluitregels, is 4x161 ; in het werk als geheel betreft de 71x161e regel <i>het eerbiedwaardig teken</i> , 'het Kruis van Christus'	14.04; 287
Naar aanleiding hiervan: <i>in het Cyclisch Karakter der Levensverschijnselen ligt de weerspiegeling van wat zich manifesteert als het Goddelijk Kind (71) in zijn relatie met 161, de Cyclus van Worden en Vergaan, de Kosmogenetische Kringloop, de som van de 1e 12 Ondeelbaren.</i>	5.11; 88
Vgl. <i>de 1e Waarheid</i> , door Krishna aan Ardjoena gegeven (Bhagavad Gita): <i>de Waarheid van de eeuwige, in de metamorfosen levende Geest.</i>	5.11; 90
-13 Iedere dodecaëder - i/d beelding van Plato het lichaam dat God gebruikte voor het Heelal - vormt de basis van een zich eindeloos repeterend stelsel van 22 regelmatige lichamen, waarvan het geheel van de 142 hoekpunten ligt uitgespannen op 71 diagonalen die we als 31 zien. Zie afb.5, p.14. Het is als het ware <i>een ruimtelijk analogon van een innerlijk 'Yets'</i> , verwijzing naar <i>het Goddelijk Kind, versluierd in het Einde, de Oplossing, de Vernietiging, de Dood (31).</i>	6.02; 101
-14 In de dodecaëdrische ruimte heeft de kubus 129 = 3x43 bouwstenen: <i>Manifestatie van Binding, Gebondenheid</i> . De 2-voudige kubus daarentegen heeft er 213, als 3x71 aanduiding van het Goddelijk Kind. De overgang tussen deze 2 'werelden' wordt getekend door 42 diametraal geordende bouwsteenparen. Ook de getallen 12 en 13 verschijnen in dit wonderlijke geheel. In totaal vormen de 5 kubussen in de dodecaëdrische ruimte 10 van deze kubusparen.	2.14; 34
-15. Parallellen tussen hetgeen bij Ahriman en Lucifer naar voren komt, resp. bij kubus en tetraëder(paar). Het <i>Balanspunt</i> van het aantal bouwstenen waarin deze 2 lichamen in de dodecaëdrische ruimte verdeeld worden - 3x43 resp. 5x31 - is 142 = 2x71 : <i>het Goddelijk Kind in de Paren van Tegenstellingen</i> . Vgl. de houtsculptuur in het Goetheanum; afb.123.	17.09; 411
-16 In de <i>Chymische Hochzeit von Christian Rosencreutz</i> , opgeschreven door Johann Valentin Andreae, omstreeks 1600, is sprake van 7 gewichten, geordend als '1 ... 4 ... 2' , dat wil zeggen in het beeld van 2x71 .	12.02; 262
-17 De <i>Grundstein</i> van het Goetheanum in Dornach is een dodecaëder. In de <i>Grundsteinspruch</i> verschijnt i/d 71e regel de aanduiding v/d <i>Zeiten-wende</i> het Mysterie van Golgotha. In het 2e, door Steiner gegeven <i>ritme</i> met betrekking tot de <i>Grundsteinspruch</i> , verschijnt 71 i/h aantal <i>klanktekens</i> van de regels '12'; in het geheel van het 2e ritme is dat aantal 217, d.i. 7x31 .	17.02; 394 17.05; 402 17.08; 407

--- 71 ---

	HFST.; PAG.
-18 In de benadering van π door Archimedes van Syracuse (287-212 v.C.), via de in- en de omgeschreven cirkel van de 3-, 6-, 12-, 24-, 48- en 96-hoek, blijkt π te liggen tussen $3+10/71$ en $3+10/70$. Met andere woorden, bij de 5e verdubbeling v/d driehoek - als veelhoek - openbaart zich dat i/d overgang van 70 naar 71 , alles met betrekking tot <i>het Allerhoogste (10)</i> , tévens de kwadratuur van de cirkel besloten ligt.	5.14; 93
-19 <i>Gayátri</i> is de naam van een vedische godin van leven, energie en schepping. Het is tevens één van de namen van de vrouw, resp. het vrouwelijk aspect van Brahmá. Voorts is het de naam van de heiligste hymne van de Rigveda, gericht tot Savitri, de zon als levengever. Een bijbehorende yantra (meditatie-diagram; 18e eeuw) telt 70 lotus-bladen; <i>het Midden</i> , als 71e , bestaat uit 2 elkaar doordringende 3 -hoeken, met daarbinnen de 5-puntige ster; in het hart een 3 -hoek met <i>zon</i> en mogelijk nog een stip.	5.15; 95
-20 <i>Jambu-dvipa</i> , 'the island of the rose-apple tree', is van centrale betekenis in de jaïn-kosmologie. In het midden staat de berg Meru, de Wereldberg, het verblijf van de goden; het kosmisch symbool van het sahasrára-chakra, het kruinchakra of duizendbladige lotus. Dvipa betekent eiland, doch hier met de omvang van een continent; er zijn meer <i>continenten</i> maar dit is de belangrijkste. Het geheel ligt in een <i>oceaan</i> en is omgeven door een muur met 4 poorten. De muur telt 142 = 2x71 elementen ; 2+2+2+3 = 9 worden door de 4 poorten afgedekt; 16e eeuw.	5.15; 95
-21 Plaatsen waar we het <i>compositiegetal 107</i> , dat is 17+19+71 , aantreffen:	
a) de 'goudschat' van Schliemann, 23e eeuw v.C.;	5.06; 86
b) mogelijk in de Schaal van Koning Chosroes, 6e eeuw;	6.07; 126
c) labyrint Orléansville, 325 n.C., als 'letterwaarde' van SANCTA ECLESIA;	11.02; 220
d) de kathedraal van Chartres, na de verplaatsing van het altaar in 1520;	11.03; 251
e) de Schijf van Phaistos, 17e eeuw v.C., als 3x107 in het totaal van de 19 ; Huisnr. bij het meest voorkomende Teken. Voorts als het enige Plaatsnr. van een Teken aan de A-kant; id. van een Teken aan de B-kant v/d Schijf. De 3 Tekens betreffen resp. <i>Priester(koning), Zaaier en Kind</i> .	16.02; 333
-22 Verschijningen van 349 , de 71e Ondeelbare:	
a) in het labyrint van Orléansville 93 = 3x31 maal als een getallenpaar dat tenslotte toegang geeft tot het letterlabyrint van SANCTA ECLESIA. De 93e komt juist tot stand door de bijzondere hoedanigheid van het 1e kwadrant, dat <i>getekend</i> is door de Levensgang van Jezus;	11.02; 218
b) in de plattgrond van de kathedraal van Chartres;	11.03; 249
c) aan het plafond van de Rotskoepel in Jeruzalem;	15.04; 312
d) in de ordening van de 17 rak'as in de 5 dagelijkse gebeden van de islam;	15.05; 314
e) in de Schijf van Phaistos via:	
- het totaal van de Huisnr.;	16.02; 326
- de Plaatswaarde van de 11 Tekens van T01, de Wandelaar, de Trekker;	16.02; 328
- de Plaatswaarde van de Identieke Huizen.	16.02; 328
-23 Over een tijdsverloop van meer dan 40 eeuwen zijn dus niet alleen 17 en 19 - als verwijzing naar Ontvankelijkheid en Wekkend Vermogen, resp. het Vrouwelijk en Mannelijk Principe in de Schepping - doch ook 71 , als verwijzing naar <i>het Goddelijk Kind</i> , op diverse doch vaak verborgen plaatsen aan te tonen in culturen en resten van culturen. Bovendien blijken deze getallen in een eigenaardige over-één-stemming met hun kwalitatief	

--- 71,107, 113 ---

	HFST.; PAG.
aspect, tot uitdrukking te komen in het <i>offenbare Geheimnis des Raumes</i> .	6.02; 101
-24 De sarcofaag van Hagia Triada en de offersteen van Malia	Bijlage L
7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107 , 113, 127, 151, 161, 323, ∇, 349, 1001 ∇ als compositie van 17, 19 en 71; zie onder 71-21	----; 435
7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113 , 127, 151, 161, 323, ∇, 349, 1001 ∇ het Onvermijdelijke, het Verstandelijke, in hogere zin het Fatum; dat wat de mens in nood zijn Noodlot noemt, 'das Schick-sal'	
-01 Wat betreft het labyrint van Orléansville (325 n.C.):	
a) het Levenslot (113) hangt ten nauwste samen met de <i>Aanraking door het Midden</i> , met de SANCTA ECLESIA;	11.02; 224
b) het 1e kwadrant laat zien dat het 18e traject, als 2x9 het Leven i/d Paren van <i>Tegenstellingen</i> , de mogelijkheid biedt van de <i>Aanvang</i> . I/d 4 kwadranten tezamen zien we: in de <i>Ontvankelijkheid</i> (17) v/d <i>Individualiteit</i> (15) en in <i>diepe relatie met de Aanvang v/d Weg</i> , zijn het <i>Goddelijk Kind</i> (71) en het <i>Levenslot</i> (113) met elkaar verbonden (als 5x71 resp. 4x113);	11.02; 229
c) de <i>Inhoud</i> van het labyrint van Orléansville, het Scheppingsvierkant met de 125 Huizen en 7 Poorten is, als som van de positiens.: 12 x (41x113) . In het letterlabyrint zijn in totaal 169 letters. Hun getalswaarde zowel als hun aantal brengen - hoe onbegrijpelijk dat ook moge zijn - in allerlei opzichten de innerlijke zin van het labyrint tot uitdrukking. Het zijn 8 verschillende letters; het kwadraat van hun aantallen, in kwalitatieve zin hun <i>Wérking</i> , is 1 x (41x113) . - Met andere woorden: <i>de Levensgang door de Schepping is in diepste wezen - de Inhoud van het Huis - een met het Levenslot (113) verbonden Gang naar het Licht (41): dóór de 12 als Maat van de Beperking v/d Oneindige Kracht 11 , opdat deze zal kúnnen komen tot 13 , het Begin van al het Nieuwe.</i> N.B.: 13 x 41 x 113 is het <i>Balanspunt</i> van 127² en 323² resp. (17 x 19) ² .	11.02; 230 12.03; 266
-02 Een Chinees mathematicus, Tsu Chungmich, gaf ca.15 eeuwen geleden een benadering van p tot op 6 decimalen nauwkeurig, namelijk als 355/113 . Dit is tevens (5²+6²+7²+8²+9²+10²)/(7²+8²) resp. (5x71)/ 113 . . . : het ' <i>Schicksal</i> ', betrokken op de <i>relatie tussen de Individualiteit en het Goddelijk Kind</i> , houdt een benadering in van iets wat ook in p tot uitdrukking komt.	5.14; 92
-03 De <i>omlijsting van het labyrint van Chartres</i> (12e eeuw) bestaat uit 113 elementen, een soort vertanding. De ingang neemt de plaats in van een 114e , hetgeen hier als 6x19 op de hoedanigheid wijst van een <i>Wekking</i> (19), die op het Levenslot (113) doet ingaan als de <i>Weg</i> , de <i>Levensweg die tot de Bestemming voert</i> . N.B.: in later eeuwen heette dit overigens <i>het gaan van de Weg naar Jeruzalem</i> . In de apocalyptische beelding is het Hemelse Jeruzalem een Kubus, aanduiding van een getransformeerde Aarde.	11.03; 254
-04 De 113 , zoals aanwezig in de boomgaard die Odysseus als kind van zijn vader kreeg, komt pas aan het einde van de Odyssee (8e eeuw v.C.) naar voren. Dit getal omspant als het ware het leven van Odysseus, zoals zich dat heeft ontvouwd in de jaren van de Ilias en de Odyssee. Blijkbaar dient	

--- 113, 127 ---

	HFST.; PAG.
<p>hij, na het doorstaan van zijn beproevingen, weer aan te knopen bij zijn vroegere leven, waarbij echter het wezenlijke is dat hij een heel ander mens geworden is. Men zal de aanwezigheid van deze 113 in de aanvang van het verhaal vergeefs zoeken. Die speelt <i>een ongeweten rol</i>, totdat hij zich aan het eind van de reis in zijn functie openbaart, toen . . . . . <i>in de omloop der tijden het jaar gekomen was waarin de Goden besloten hadden dat Odysseus zou terugkeren naar zijn huis op Ithaka.</i></p>	11.03; 257
-05 Als (7^2+8^2) is 113 de 8e term in de Horus-reeks; het is de 31e Ondeelbare.	11.03; 258
-06 De 30 vlakken van de 5 kubussen in de dodecaëdrische ruimte, verdelen deze ruimte in 453 bouwstenen, als 2x113 diametraal gespiegelde paren rondom het gemeenschappelijke ruitendertigvlak.	11.04; 259
-07 In de Schijf van Phaistos - 17e eeuw v.C.- verschijnen van de 19 ex. van het meest voorkomende Teken - T02, <i>de Priesterkoning</i> - 13 ex. samen met T12, <i>het Ronde Schild</i> , waarvan in totaal 17 ex. aanwezig zijn.	16.02; 339
De Huiswaarde v/d 13 paren, 12 a/d A- en 1 a/d B-kant, is 226 , d.i. 2x113 .	16.06; 371
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px auto; width: fit-content;"> <p>7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001 ▽ <i>de Inherente Capaciteit van Voortbrengen, de Schaal voor Inwoning van het Kind</i></p> </div>	
-01 <i>Phallusbeeld met vrouw en meisje</i> ; 4e eeuw v.C. Verband met Demeter-feesten, godin van vruchtbaarheid en landbouw. De 2x19 S-vormige meanderschakels ontstaan door 2 rondgaande lijnen van elk 10x19 <i>elementen</i> . Met nog 1 extra als gevolg van 'een fout' wordt het totaal 381 , resp. 3x127 .	3.03; 44
-02 Het aantal ontmoetingspunten in de hoekpuntrelaties van de dodecaëder is in totaal 5x127 . - Plato zegt in Tim. 49-a resp.50-d: <i>de Ruimte is de Moederschoot van al het Worden, de Kosmos is het Kind.</i>	6.02; 102
-03 In de Schaal van Koning Chosroes - 6e eeuw - is van 127 ingelegde stenen de omtrek uitsluitend door cirkels bepaald.	6.07; 126
-04 In bepaalde 'omgevingen' dient 349 tevens te worden gezien als <i>compositie-geal</i> van 151 , 71 en 127 (zie onder 71-22).	----- 434
-05 Wat betreft het labyrint van Orléansville, 325 n.C.:	
a) de getalswaarde van het letterveld van SANCTA ECLESIA als geheel, bedraagt 10x127 resp. (10x127-10) ;	11.02; 211
b) een bijzondere hoedanigheid van de Levensweg, tot uitdrukking komende in het 1e kwadrant, geeft een zodanig contact met <i>het Midden</i> , dat het <i>innerlijk</i> de eigen begrenzing door vierkant en kruis in waarde overschrijdt met iets dat kan worden aangeduid als <i>Wekking</i> (19) met betrekking tot 127 ;	11.02; 225
c) het einde van elk 33e traject betreft positienr. 198 . Dat is in deze 'omgeving' te zien als 6x33 , doch ook als <i>compositie</i> van 127 en 71 .	11.02; 229
-06 Het <i>Balanspunt</i> van 127² en 323² resp. (17x19)² is 13x41x113 . Dat werpt een merkwaardig licht op het labyrint van Orléansville (zie ook 113-01-c).	12.03; 266
-07 In de zin van het labyrint van Chartres - 12e eeuw - is de Levensweg, binnen de begrenzing van het Levenslot, een expressiemogelijkheid voor 127 .	11.03; 255
-08 In de Chymische Bruiloft van Christian Rosencreutz - ca.1600 opgetekend door Johann Valentin Andreae - krijgt op de 3e dag de 127e , d.i. de geredde keizer, door een bijzondere liefdedaad toegang tot de geestelijke wereld. In de beelding hangt dit samen met <i>zijn gewicht aan morele kwaliteiten</i> én	

	HFST.; PAG.
--- 127, 151 ---	
met de 127 gewichten die te vormen zijn uit een groep van 7 verschillende.	12.02; 262
-09 Hoofdpersoon in de Divina Commedia, 13e eeuw, is Dante zelf; door zijn relatie met Beatrice - in de terminologie van Jung zijn anima - kan hij de weg inslaan naar de Unio Mystica.	14.06; 303
De enige plaats waar zijn naam wordt genoemd - door Beatrice - wordt even later gevolgd door de enige waar ze zich zelf noemt. <i>Dante</i> staat aan het begin van een regel, <i>Beatrice</i> aan het eind; het geheel beslaat 19 regels, waarvan 17 tussen die van beide namen. In totaal betreft dit 127 woorden; tussen beide namen staan er 125 , gezien als 5³ : <i>wat geestelijk tot stand komt</i> .	14.06; 290
-10 In het Plafond van de Rotskoepel, 9e-18e eeuw, Tempelplein Jeruzalem, zijn 8x71 koepeltjes; bij een bepaalde zienswijze zijn die gerangschikt op 127 raaklijnen aan denkbeeldige cirkels rond de verticale as van het gebouw.	15.04; 312
-11 Wat betreft de Schijf van Phaistos, 17e eeuw v.C. (zie ook ad 127 , p.329/330):	
a) de Huisnrs. van de 18 ex. van T07, de (leren) Zak, zijn in totaal 254 = 2x127 . De som van de Plaatsnrs. is 969 = 3 x 323 = 3x17x19 ;	16.02; 329
b) in de oudheid werden oneven getallen als mannelijk en even als vrouwelijk beschouwd; merkwaardigerwijs komt i/d <i>Overbrugging</i> v/d Huiswaarde van even en oneven Randhuizen en Binnenhuizen, 127 tot uitdrukking. Idem in de Huiswaarde a/d B-kant van Rand- en Binnenhuizen tezamen;	16.06; 366 16.06; 365
c) volgens Aartun betreft de Schijf, gelezen in L-richting, <i>een rituele hymne op de vruchtbaarheid</i> .. Bij Woudhuizen betreft die, gelezen in R-richting en samengevat, <i>de ordening van op aarde gevestigde menselijke betrekkingen (steden) in relatie met 'vruchtbaarheid en levensvernieuwing' (bouwland), onder beheer van de 'koninklijke mens'</i> . De essentie van deze hymne, resp. <i>koninklijke missive</i> komt mede tot uitdrukking in <i>de Plaatswaarde van de Identieke Huizen</i> . In L-richting is de Pw van alle 15 bij Identiteit betrokken Huizen 8x349 ; hierin zijn 22 verschillende Tekens. In de Hw is <i>de Overbrugging</i> tussen R- en L-richting 127 , uitgaande van 2x151 i/d R-richting;	16.07; 380 16.08; 385
d) de 6 Tekens die aan beide zijden even vaak voorkomen - totaal 17 beeldplaatsen per schijfkant - accentueren met hun Pw op bijzondere wijze het getal 17 . Bij de resterende 208 beeldplaatsen is dit 3x33x127 ;	16.06; 369
e) de Huiswaarde van de 6 'lege' Huizen is in de R-telling 2x127 .	16.06; 374
-12 De <i>getalsaanraking</i> van het in de <i>Grundsteinspruch</i> (Weihnachtstagung '23) zo nadrukkelijk aanwezige woord <i>Menschenseele</i> is 127 . De <i>grondsteen</i> van het 1e Goetheanum werd in 1913 door Rudolf Steiner met 3, 5, 7 en vervolgens 12 hamerslagen gewijd tot <i>symbool van de mensenziel</i> . Hij bestond uit een 'kleine' en een 'grote' koperen dodecaëder. In de aarde neergelaten, werd 'de steen' tot verborgen geheim. Wat van de <i>slagen</i> , (3+5+7) op de kleine en 12 op de grote dodecaëder, als het ware uitgaat komt tot uitdrukking in hun <i>Radialen</i> , in totaal: (6+15+28) + 78 = 127 . Voorts is het aantal <i>klanktekens</i> v/h 1e en 4e <i>ritme</i> resp. 1x127 en 2x127 .	17.08; 404 17.08; 410

7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, **151**, 161, 323, 343, 349, 1001
▽

*de Verlossing, van het dramatische van verlossing,
omdat Verlossing in zich houdt de Opheffing van Wel én Wee*

-01 Wat betreft het labyrint van Orléansville, 325 n.C.:

	HFST.; PAG.
a) het 1e kwadrant is <i>getekend</i> door de Levensgang van Jezus. Vergeleken met de 3 andere kwadranten hebben daardoor de 1e 151 stappen een andere plaats, met als gevolg de vorming van een 93 = 3x31e getallenpaar, dat als som 349 te zien geeft. Het is de 71e Ondeelbare, die in deze 'omgeving' tevens te lezen is als 127+71+151 . Juist dit 93e getallenpaar, 198+151 , voert tot het letterveld van SANCTA ECLESIA;	11.02; 218
b) de 7 Poorten, trajecten met slechts 1 positie, hebben elk iets te maken met 'een ommekeer': 3 in de ene richting - de 3 Wendingspunten - en 4 in de andere. De 7 positiens. tezamen geven 4x151.	11.02; 230
-02 De vlakken van de 5 kubussen in de dodecaëdrische ruimte verdelen deze ruimte in 453 = 3x151 bouwstenen.	11.04; 259
-03 In Dante's Divina Commedia, 13e eeuw, spreekt Virgilius over <i>Liefde</i> in een traject van 213 = 3x71 terzinen; aantal regels 4x161 , incl. 5 sluitregels. De middelste regel van het hele werk - Wendingspunt <i>in de gerichtheid v/d Liefde</i> - verdeelt dit traject in 40+1+603 regels, aanduiding van <i>Geestelijke Spanningen (5x8)</i> en <i>Levens-Wording, Groei (9x67)</i> . In verbondenheid met dit Midden verschijnen het <i>Licht (41)</i> en de <i>Verlossing (151)</i> .	14.04; 287
-04 Van de 8x71 koepeltjes in het Plafond van de Rotskoepel, 9e-18e eeuw, Tempelplein Jeruzalem, zijn 3x151 geplaatst in de 6 segmenten met kromstralige rozetten; in totaal 100 stralen. Aanduiding van <i>het zich in de Werking van het Allerhoogste manifesteren van de Verlossing</i> .	15.04; 312
-05 Wat betreft de Schijf van Phaistos, 17e eeuw v.C. (zie ook ad 151, p.331/332): a) er zijn 10 situaties aan te wijzen waarin op 1 schijfkant 5 ex. van 1 Tekens staan, ongeacht het aantal ex. aan de andere kant. Van deze 10x5 Tekens is de som van de Plaatsnrs. 3x7x151 ;	16.02; 331 16.02; 340
b) tezamen met het 18e Huis, is de Huiswaarde van de Randhuizen 9x151 ;	16.06; 365
c) merkwaardigerwijs is het totaal van de Huisnrs. van de <i>Identieke Huizen</i> , mits genummerd van RECHTS NAAR LINKS, 2x151 ; dat is 127 méér dan de 175 = 7x5² bij nummering van LINKS NAAR RECHTS, dus vanuit het Centrum;	16.06; 369
d) zie ook onder 13 & 31 (-01-e);	-----; 425
-06 In de Vimal Vasahi tempel op de Mnt. Abu in Rajasthan - 11e eeuw - heeft vlak vóór het heiligdom in het midden, de plafond-rozet een rand met 151 olifanten. De olifant geldt als symbool van geluk, Wijsheid en Inzicht. - <i>Ganesha</i> : de olifantkoppige god, Heer van Kennis, uit-de-wegruimer van hinderpalen. - Hier verschijnt <i>Verlossing, de Opheffing van Wel én Wee</i> , op de plaats waar het Mannelijk en het Vrouwelijk aspect in de Schepping opening geven aan, resp. opgaan in, <i>het Midden</i> . Zie ook 17 & 19 (-20).	3.12; 69 ----- 424

<p>7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001</p> <p style="text-align: center;">▽</p> <p style="text-align: center;"><i>de Cyclus van Worden en Vergaan,</i> <i>de Kosmogenetische Kringloop = 7x23 =</i> de som van de 1e 12 Ondeelbaren: 1+2+3+5+7+11+13+17+19+23+29+31</p>
--

- 01 *In het Cyclisch Karakter der Levensverschijnselen ligt de weerspiegeling van wat zich manifesteert (3) als het Goddelijk Kind (71) in zijn relatie met de Cyclus van Worden en Vergaan, de Kosmogenetische Kringloop (161)*

$$\begin{array}{c}
 13^1 + 67^2 + 31^3 = 3 \times 71 \times '161' \\
 \begin{array}{l}
 | \\
 \text{het Begin} \\
 \text{van al het Nieuwe;} \\
 | \\
 \text{een Wordingsproces;} \\
 | \\
 \text{wat met de Vernietiging, het Einde,} \\
 \text{de Oplossing, de Dood, tot stand komt.}
 \end{array}
 \end{array}$$

- Vergelijk de 1e Waarheid, zoals in de Bhagavad Gita door Krishna aan Ardjoena gegeven, ná diens schokkende ervaringen i/d hem door het noodlot opgedrongen, onbegrepen broederkrijg: *de Waarheid van de eeuwige, in de metamorfosen levende Geest.* 5.11; 88
- 03 In het 1e kwadrant van het labyrint van Orléansville - 325 n.C. - wordt het Mysterie van het Wendingspunt aangeroerd door het **17e, 18e en 19e** traject, doch zodanig dat er de aanduiding in ligt van wat genoemd wordt *het Wendingspunt in de tijd*. In deze **3** trajecten vormen de positie-nrs. die de **2** mystieke plaatsen omhullen, paren rond de posities van het 18e traject. In die zin is die *omhulling* uitdrukking van **161**. 5.11; 90
- De **161e** positie in de **4** kwadranten vormt steeds het einde van het **30e** traject; het is de intrede in de begrenzing van het Scheppingsvierkant. 11.02; 223
- 04 In Dante's Divina Commedia - 13e eeuw - spreekt Virgilius over de Liefde in een 'traject' van **213 = 3x71** terzinen; de 1e is de **33x71e**. Het totaal aantal regels, incl. **5** sluitregels, is **4x161**; in het geheel betreft de **71x161e** regel *het eerbiedwaardig teken*, 'het Kruis van Christus', zoals Dante dat boven zich ziet staan in de Marssfeer, de **5e** hemel, elders de **5e** tak van de Levensboom. 11.02; 218
- 05 In de hoekpuntrelaties van de dodecaëder zijn de **323** Ontmoetingspunten binnen de dodecaëdrische ruimte, paarsgewijze geordend op **161** diagonalen door de Ene in het Middelpunt. De **161** zien we als **121 = 11²**: de Werking van de Oneindige Kracht. Evenals we **323**, *de Goddelijke Liefde (17x19)*, versluierd zien in **243 = 3x9²**, in *wat zich manifesteert (3) als de Levenswerking (9²)*. Volgens Plato is de dodecaëder het lichaam dat God gebruikte voor het Heelal, toen Hij daar tekens op aanbracht (Tim. 55-c). 14.04; 287
- 6.02; 101

7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001 <div style="text-align: center;"> $\nabla \quad \nabla \quad \nabla$ </div>	
zie onder 17 & 19	----- 421
zie onder 7	----- 419
zie onder 71	----- 431

7, 10, 13, 17, 19, 23, 31, 42, 61, 71, 107, 113, 127, 151, 161, 323, 343, 349, 1001 <div style="text-align: center;"> ∇ </div>	
<i>de basis van Inwijding</i>	-----; 435

- 01 Het Boek van *de 1000 Nachten en één Nacht*. 13.01; 267
- 02 Het getal **1001** met betrekking tot de regelmatige lichamen. 13.02; 269
- 03 Het getal **1001** met betrekking tot het Godentableau. Zie deel C